SOSYALİST GENÇLİK ÖRGÜTÜ'NÜN KURULUŞU ÜZERİNE

NİHAT AKSEYMEN
SGÖ Genel Sekreteri

BU İLÂVEMİZ, DERGİMİZİN 2 ŞUBAT 1970 TARİHLİ NÜSHASIN-DA YAYINLANMIŞTI. ANCAK TERTİP HATASI YÜZÜNDEN AN-LAMSIZLAŞAN YAZIYI ÖNEMİ BAKIMINDAN DOĞRU ŞEKLİYLE LE TEKRAR SUNUYORUZ.

Ülkemiz, 1860'lardan buyana, zaman zaman yoğunlaşan çeşitli öğrenci hareketleri geçirmiştir. Cumhuriyetten sonra da bu hareketler durmamış, kendi küçük — Burjuva sınıf ideolojileri çerçevesinde, yani Kemalizm doğrultusunda yürümüştür. Öğrenci hareketlerinin proletarya ideolojisine yatkınlık göstermeleri 1960 silahlı hareketinden sonradır. Ve Türkiye sosyalist hareketindeki yükselip alçalmalarda bağlı olarak ,gençlik hareketleri, çeşitli aşamalardan geçmiş, bugünkü yoğunluğunu kazanmıştır. Fakat, bugünedek, sosyalist gençlik örgütlenmesine ilişkin doğrular tutarlı biçimde ortaya konmamış, çeşitli çevreler doğruların birinden tutarak onu en uç noktasına taşımış, bu arada öteki doğruları atlamış ve bunların sonucu olarak hareketimiz her zaman önemli zayıflıklar taşımıştır. Bu nedenle, Türkiye'mizin somut durumuna geçmeden önce gençlik örgütlenmesinin genel ilkelerini kısaca özetlemede yarar umuyorum.

MARKSİST — LENİNİST TEORİDE GENÇLİK ÖRGÜTLENMESİNE İLİŞKİN GENEL İLKELER :

A — GENÇLİK KAVRAMI

a — Gençliğin Tanımı : Gençlik ayrı bir sosyal sınıf ya da tabaka değildir. Her genç içinde bulunduğu sınıfın özellikleri ni yansıtır. Sosyalistler, gençlikten, işçi sınıfı ve öteki emekçi sınıf ve tabakaların gençliğini anlar. Yalnızca üniversitelilere gençlik demek doğru değildir. Çünkü, üniversite küçük — burjuva ortamıdır, kökeni, yaşaması, ve genellikle gideceği küçük — burjuva saflarıdır. Bu nedenle, gençliği üniversitelilerle sınırlamak, yalnızca küçük — burjuvazinin gençliği gençlik sayılır demektir. Oysa her sınıf ya da tabakanın gençliği vardır. Ancak, sosyalist bir örgütlenme, kitle anlamında ,işçi ve emekçi sınıfların gençliğini içine alır. Bu kesimleri derleyecek eylem biçimleri koyar, onlara yönelik eylem sürdürür.

Gençliğin belirleyici özelliğinin «üretim süreci dışında» olması görüşü yanlıştır. Üretim süreci dışında olan sadece üniversiteliler değildir. Dolayısı ile böyle bir ölçüt geçerli değildir.

Görüldüğü gibi, gençlik kavramının doğru çözümlemesi sınıfsal olarak konur. Bu sınıfsal tahlil yürütülürken, aynı anda, yaş öğresi de söz konusu olur .«Bizler hem yaş faktörünü, hem de aynı zamanda genç insanların sosyo — psikolojik durumlarını göz önüne almalıyız.» (1)

Sonuç olarak sosyalist anlamda gençlik başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi sınıf ve tabakaların gençliğidir. Sosyalizmin ustalarının yazdıklarında ve dünya devrimci pratiği içinde kurulan yüzlerce gençlik örgütünde /üniversiteli örgütünde değil/gençlik kavramı böyle alınmış ve örgütler bu esas üzerine kurulmuştur.

b — Gençliğin Proletarya Savaşındaki Rolü : Proletaryanın devrimci savaşı bütün emekçileri kapitalizmin boyunduruğundan kurtarmak, sömürünün kaynağı olan üretim araçları üzerindeki özel mülkiyeti ortadan kaldırmak amacını güder. Bu savaşta, henüz burjuva ideolojisi ve ahlâkı ile sıkıca etkilenmemiş olan genç insanların yeri çok önemlidir. Gençliğin ana görevi üniversitelerde «marksist beyinler yetiştirmek» değildir .Gençliğin yeri, başta işçi sınıfı olmak üzere, toplumun emekçi katlarında, sosyalist hareketin ulaştığı noktanın gerektirdiği, devrimci mücadelenin gerektirdiği eylemlerdir.

B — GENÇLİK ÖRGÜTÜNÜN NİTELİĞİ

a — Gençlik Örgütü Sınıfsal Özü Bakımından Proletarya Örgütüdür: Marksizm — Leninizm, sosyalist gençlik örgütünün, gençlik partisi olmadığını bize öğretiyor. Çünkü iktidara yürümez, iktidarı amaçlayan bir kuruluş değildir. Ve de gerçekleştirmeye çalıştığı kendine özgü, ayrı bir programı yoktur. Ama, proletaryanın amaçlarına çalışır. Sosyalist gençlik örgütü, sosyalist devrime, proletaryanın zaferine çalıştığı için ,sınıfsal özü bakımından işçi sınıfının örgütüdür.

b — Gençlik Örgütü Sınıfsal Kuruluşu Bakımından Yığın Örgütüdür: Sosyalist gençlik örgütü, sınıfsal özü bakımından proletarya örgütüdür ama **sınıfsal kuruluşu** bakımından işçi, köylü ve öğrenci gençliğin yığın örgütüdür. Yani emekçi sınıfların gençliğini içinde barındırır. (2)

Bu sınıfsal öz ile sınıfsal kuruluş meselesinin birbirine karıştırılması, gençlik kavramı, gençliğin örgütlenmesi gibi konulara aydınlık getirecektir.

Bulgaristan'da verilen sosyalist kav ga içinde, 1917 Sovyet Devrimine dek işçi — gençlik örgütleri yer alıyordu. Bu örgütler öğrencilere ve köylü — gençlere kapalı idi. Bu hata sonradan 1919'da düzeltildi. Aşağıda bu konudaki yargıyı bulacaksınız:

«Köy burjuvazisi tarafından gaddarca sömürülen ve sosyalist öğretiyi büyük bir istekle benimseyen köylü gençler hâlâ SRSDM/İşçi Sosyal Demokrat Gençleri Birliği /safları dışındaydı. Parti, köylü meselesini henüz Leninistce anlayamadığından, köylü ve işçi gençleri bir teşkilatta birleştirmeye çalışmıyordu.. SRSDM, öğrenci ve üniversiteli gençler arasında da çalışma ortaya koymadı. İlerici öğrencilerin ancak bazıları alındı, gençlik teşkilâtına... Halbuki, öğrenci ve üniversiteli gençler, Bulgaristan gençliğinin hayli büyük bir kısmını teşkil ediyordu. Köylü gençler daha da kalabalıktı. SRSDM'nin başlıca işçi gençlerle çalışması, Birliğin yığınsal ve sosyal niteliğini çok daraltıyordu.»

Sosyalist gençlik örgütleri, emekçi sınıfların gençlerinin mümkün olduğu kadar çoğunu da kapsamaya yönelirler. Bu, yığınsal yan örgüt olmaktan gelen bir özelliktir. Çünkü, «herhangi bir örgütün karakterini doğal ve kaçınılmaz olarak belirleyen şey, o örgütün eyleminin muhtevasıdır.»/Lenin.

Sonuç olarak, işçi, köylü ve öğrenci gençler bir sosyalist örgüt çevresinde birleştirilir ve örgüt nicel anlamda olabildiğince çok sayıda üyeyi kapsar. Yani kelimenin iki anlamıyla da «dar» değil, «yığın» örgütü olur.

c — Gençlik Örgütü Kuruluş Biçimi Olarak Bir Yan Örgüttür: Gençlik örgütlerinin kuruluş biçimi, örgütsel bağımsızlık ve tavırlarda bağımlılık olarak özetlenebilir .Yani örgüt kendi hiyerarşisine sahip olarak ve ayrı bir örgüt olarak kurulur .Örgüt bağımsızlığının amacı, gençliğin devrimci girişkenliğini arttırmak, kabakumandacılığı ve adi himayeciliği ortadan kaldırmaktır.

Öte yandan, bağımsız olarak kurulan gençlik örgütü, proletaryanın gerçek partisine, yoksa, doğru strateji ve taktikleri ortaya koyan ve uygulayan merkeze hem stratejik, hem taktik sorunlarda bağımlıdır .Bu iki durum arasında dengeyi kurmak gerekir. Yoksa gençlik meselesi doğru olarak ortaya konamaz.

Marksizm — Leninizmde, kapitalizme karşı savaşın öncüsü, yöneticisi, ana örgütü partidir. Meslek birlikleri, kooperatifler, gençlik örgütleri vb. bu mücadele için de «yan» örgütler olarak yer alırlar. Yan örgüt olmalarının ana nedeni iktidarı amaçlamamalarıdır. Gerçekleştirmeye çalıştıkları kendilerine özgü programları yoktur.

Ana örgüt var olsa da olmasa da, kurulacak bir gençlik örgütü, bir meslek birliği, yan örgütler olacaklardır. Çünkü, yan olma durumu, bir ana örgütün yanında olduğundan değil, yüklendiği görevlerin değişikliğindendir .Örneğin sınıf partisinin olmadığı bir durumda kurulacak bir meslek birliği yine yan örgüt olacaktır. Dünya devrimci pratiği bize göstermiştir ki, ana rögüt kurulmadan yan örgütlerin kurulamayacağı görüşü sol — sekter bir görüştür, kategorik ve sınırlayıcı bir görüştür.

C — GENÇLİK ÖRGÜTÜNÜN AMACI VE GÖREVLERİ.

a — Genel amacı: En genel olarak sosyalist gençlik örgütünün amacı, işçi sınıfına sosyalist devrimin gerçekleştirilmesinde ve giderek sosyalist toplumun kurulmasında yardımcı olmaktır. Bu en genel amacın gerçekleştirilme sürecinde örgüt, aşama aşama değişik amaçlar yüklenir.

b — Ana görevleri: Sosyalist gençlik örgütünün yukarıdaki amacı gerçekleştirebilmesi için önünde başlıca iki görev vardır:

1 — Bilimsel sosyalizmi öğretmek: Bu da şu üç yolla olur:

I — Yüzyıllar boyu gelen tüm bilgileri, zararlı sınıfsal yanlarını atarak üyelerine öğretmek.

II — Sosyalist ahlâkı üyeleri arasında yerleştirmek. Bu da ancak burjuva ahlâkının belirtileri ile yapılacak amansız ve sürekli bir savaş ile olabilir.

III — Örgüt üyelerini çalışan sınıfların eylemine katmak, organik ilişkiler içine sokmak.

2 — Sosyalist gençlik örgütünün ikinci görevi ise, sosyalist devrimi gerçekleştirme mücadelesinde yerini almaktır. «Gençlik, devrimi zafere ulaştırma savaşına, sosyalizmin kuruluşuna aktif olarak katılmalıdır. Burada Gençlik Birliğinin sadece kendisinin katılması yetmez. Onun, aynını zamanda, gençlik birliğine ön müfreze gözüyle bakan **bütün gençliği** savaş alanına çekmesi de gerekir.» /LENİN/ (4)

Marksist — Leninist teoride, gençlik örgütlenmesine ilişkin genel ilkeler özetle bunlardır.

1960 SONRASI ÖĞRENCİ HAREKETLERİ, FKF'NİN DGF'YE DÖNÜŞÜM ÇİZGİSİ.

Şimdi, 1960 sonrası üniversiteli hareketini ve bu hareket içinde FKF'nin DGF'ye evrimini kaba çizgileri ile özetleyelim.

1960 sonrasında sol hareket hızla gelişerek ülke çapında yaygınlık kazandı. Bu hareket üniversiteyi de büyük ölçüde etkiledi. Ve üniversiteliler sosyalist öğretiyi büyük bir istekle benimsemeye başladılar. Bu noktada daha fazla ilerlemeden, üniversitenin bir burjuva üst yapı kurumu olduğunu, burjuva ideolojisinin de bu kurumun doğal ideolojisi olduğunu hatırlatalım. Ve tabii ki üniversitede okuyanlar da çok büyük çoğunluğu ile burjuva ve küçük — burjuva saflardan gelmektedir. Aşağıdaki tabloda bunu açıkça görüyoruz.

	Genel Nüfus İçindeki yeri	Üniversite içindeki yeri
Köylülük	% 76	% 17
İşçi	% 20	% 8
Memur	% 2.82	% 42
Müteşebbis	% 0.67	% 33

İşte bu ortam içinde, 1966 yılı başında sosyalist gençler tarafından «FKF» kuruldu. Amaçları, dolaylı - dolaysız eylemlerle işçi - köylü bütünleşmesine katkıda bulunmak, üniversiteli hareketlerinin demokratik hedefleriyle sosyalist hareket arasında paralellik kurmak ve sosyalist öğretinin gençlik arasında yayılmasına çalışmak idi. Bu görevleri yerine getirebilmek için kurulan örgüt bir süre doğru çizgide yürüdü. Doğru strateji, bağımsız bir kuruluş ve tavırlarda bağımlılık bu doğru çizginin öğeleridir. Ancak, küçük burjuva kökenli öğrencilerin gerekli marksist bilim ve ahlâk ile silâhlandırılmaları çalışmaları gereğince başarılamayınca, Türkiye sosyalist hareketinin içine girdiği buhrandan da yaralanan MDD sapması, üniversiteli gençliğin bu küçük burjuva özelliklerinden yararlanarak örgütü bilimsel sosyalist çizginin dışına çekti. Açıkça anlaşılıyor ki, FKF'nin yolunu kesen birinci engel ,üyelerinin eğitimi sorununu çözememiş olmasıdır. Militanların çoğu sosyalist mücadeleden, «emekçi» kavramını yüceltmeyi, örgüte sadece sadakati anlıyordu. Kişiye tapma yaygındı. Yani ideolojik olarak küçük - burjuva sosyalizmine, popülizme ve bilgi olarak da, kulaktan edinme şeylere sahiptiler. Partinin geçirdiği sert buhranda (Aybar oportünizminin sü yüzüne çıkması) tutunamadılar MDD görüşü bunlar için cankurtaran yerine geçti ve o tarafa uzun süren bir akış oldu. Bu, küçük - burjuvanın en büyük özelliği olan bir uçtan bir uca savrulmaktır.

MDD sapmasının FKF'ye egemen olmasının bir nedeni de, FKF'nin zamanında gerekli dönüşümü yaparak işçi ve köylü sınıfların gençliğine yönelememesidir. Yine dünya devrimci pratiği bize gösteriyor ki, işçi ve köylü gençleri örgütlemeye yönelmeyen tüm öğrenci hareketleri giderek çözülmüşler, yozlaşmışlardır. Sadece, emekçi sınıfların gençliğine yönelebilen gençlik hareketleri, kendilerini yozlaşmadan kurtarabilmişlerdir.

FKF, demokratik devrimcilerin eline geçince, bir süre sonra, görüşlerinin doğal sonucu olan DGF'yi doğurmuştur. Gençlik kesiminde yetişmiş militanların büyük bir kısmını çatısı altında tutan DGF hangi zayıflıklarla malûldür, sosyalist mücadeleye katkıyı engelleyecek hangi sakatlıkları taşıyor. Kısaca bunları da görelim:

1 — Strateji yanlışlığı: Önümüzdeki devrimci aşama millî demokratik devrim değil, sosyalist devrimdir. Dünya sistemi bir bütün olarak ele alınır ve çelişkiler büyük ölçüde ona göre belirlenir. Kapitalizm, emperyalizme, «can çekişen sistem» dönemine çoktan ulaşmıştır. Daha önemlisi, dünyanın yarısına yakın bir bölüğü, «sosyalist devrim» lerini başarmış ve «sosyalist ekonomiyi kurma» süresinde büyük ilerlemeler ortaya koymuştur. Emperyalizm son demlerini yaşarken ve de dünyada büyük bir sosyalist güç varken, bir ülkede sosyalist devrimi hedef gösterebil - mek için, sadece o ülkenin toplumsal aşamasına bakmak ,ancak gelişmiş toplumlarda sosyalist devrimlerin yer alabileceğini söylemek ve ülkenin dünya içindeki yerini gizlemek, işte bu «oportünizm» dir. Halkların önündeki devrimci hedefi saptırmak bunu da keskin devrimci bir terminolojinin ardında gizleyerek yapmak oportü - nizmdir.

Üstelik, Türkiye'de egemen üretim biçimi kapitalizmdir ve devletin sınıf yapısı da burjuvadır. Yani çözülmesi gereken temel çelişki, emek - sermaye çelişkisidir. Bu da anti - kapitalist bir devrim gerektirir. Emperyalizmle Türkiye halkı arasındaki çelişki ise ana çelişkidir ve devrimci mücadelemizin izleyeceği yolu belirleyecektir. Türkiye'nin somut durumunda ana çelişki ile temel çelişki, Türkiye kapitalizmi ile emperyalizm entegre bir bütün olduğu için, birbirleri içinde yumaklanmıştır. Bu nedenle, verilecek olan kavga anti - emperyalist ve aynı zamanda anti - kapitalist olacaktır.

2 — Eylemleri : Stratejinin yanlışlığı ya da doğruluğu eyleme yansır. Eylemlerden objektif sonuçları toparlayabiliriz. MDD'cilerin gençlik içindeki hareketleri çok büyük ölçüde üniversiteye kapalı, devrimci potansiyeli üniversiteye hapseden ve anarşizme eğilim taşıyan hareketler olmuştur.

Emekçi sınıflara yönelik eylemlerin de de yine savundukları strateji gereği yanlışlığa düşmüşlerdir. İşçilere, köylülüğe demokratik bilinç, millî bilinç verme yolunu izlemişlerdir. **(İşçi — köylü gazetesi) Oysa aşamalı bilinç verme oportünizmin ta kendisidir. (LENİN. Ne Yapmalı?)**

Emekçi gençlerin örgüte alınmasını kabul ettikleri, yani gençlik örgütlerinin yığınsal niteliğini kâğıt üzerinde kabul ettikleri halde, pratikde hiç de böyle olmamıştır. Spontane hareketlerin kuyruğuna yapışmışlar, sınıf bilinci vermemişler ve de emekçi sınıfın gençliğini hiç mi hiç örgütlemeye çalışmamışlardır.

Emekçi sınıflara yönelmeleri anlık olaylarla sınırlı olmuş, enerjilerinin çok büyük kısmı üniversite hareketlerine yönelmiştir .

3 — Bağımsız gençlik örgütü fikri: Sapmaların, meselenin sadece bir yanına ağırlık vermekten çıktığını hep biliriz. Bu meselede de böyle olmuştur. MDD'ciler gençlik örgütlenmesi konusunda, kesinlik hiçbir merkeze bağlı olmama görüşünü işlemişlerdir .Aydınlık dergisinde gençlik üzerine çıkan çevirilerde sadece bağımsızlığın savunulduğu parçalar çevrilmiş, işin öteki yüzüne hiç değinilmemiştir. Son FKF kurultayında okunan çalışma raporu da söylediklerimizi doğrular biçimdedir.

Bağımsız gençlik örgütü görüşü deşifre olmuş sağ - oportünist bir görüştür. Dünyanın her yerinde ve Türkiye'de sağ oportünizm ,gençlik konusunda, «kesin bağımsız gençlik örgütü» sloganı ile çıkmaktadır.

MDD'ciler, gençlik örgütlerinin yığın örgüt olmaları noktasında doğru ilkeyi savunur görünmektedirler. Yani işçi ve köylü gençleri de örgüt kapsamına almayı kabul etmektedirler. Ancak burada da şöyle bir yanılgıları vardır. DGF'ye bağlı olarak işçi ve köylü komiteleri kurmayı önermektedirler. Sosyalist gençlik örgütleri, emekçi sınıfların gençlerin katıldıkları örgütlerdir .Ama bunu örgüte bağlı işçi köylü komiteleri haline getirmek demek, bir gençlik örgütüne partileşme fonksiyonu yüklemek demektir. O zaman da yapılmak istenen şeyin adını koymak gerekir. çünkü, gençlik örgütünden başka birşey olunmuş demektir.

BUNLAR KARŞISINDA S.G.Ö.'NÜN YERİ.

Sosyalist Gençlik Örgütü, doğru genç lik örgütlenmesi ilkelerini kabul etmiş, ona göre kurulmuş bir örgüttür. S. G. Ö. emekçi gençliğin yığın örgütüdür. Ancak, burada kısa - uzun dönem ayrımını yap mak gerekir. Bugün içinde bulunduğu - muz koşullar, SGÖ'nün hemen yığın örgü tüne dönüşemeyeceğini bize gösteriyor. Bunun belli başlı nedenleri şunlardır:

1 — Ana örgütün durumu :Partimiz TİP, bugün sağlam bir sınıf örgütü, pro letaryanın öz örgütü durumunda değildir. Bunun mücadelesi verilmektedir.

Örgütlenmemiz, kabul ettiğimiz doğ ru ilkeler ışığında yürüyecektir. Ancak. öteki nedenlerle birlikte, partinin durumu da, örgütümüzün sağlığı açısından, yakın dönemin hareket çizgisini, taktik durum larını belirleyecektir.

2 — Politik tavır alan gençlerin duru mu: Ülkemizde bugün siyasal aksiyon içi ne girmiş gençlik kesim üniversiteliler dir. Doğal olarak, SGÖ'nün üye kapsamı da üniversitedendir. Ama buna bakarak, ampirik bir akıl yürütmeyle ilkelerin yan lışlığına varmak çok yanlıştır. Türkiye'de işçi gençler ve köylü gençler vardır, hem de üniversitelerden kat kat daha fazla olarak. Ancak, siyasal bir güç olarak et kilerini duyuramamaktadırlar. Bu ikisi ayrı şeylerdir. SGÖ'nün başlıca amacı, iş te bu gençlik kesimlerini siyasal bir güç durumuna dönüştürmektir.

3 — SGÖ'yü kuran gençlerin durumu: Öteki iki neden yanında, bir de örgütü kuran sosyalist gençlerin eğitim düzeyle rini dikkate almak gerekir. Bir yığın ör gütüne üye alınırken, geniş teorik bilgi aranmaz. Sempatizan olması, girmek iste mesi yeterlidir. Ve o yeni gelen üye, ör güt çalışmaları içinde yoğrulur, yetişir. Bu dolaşımı sağlayabilmek için de, örgü tün yığın örgütlenmeye geçerken, bünye sinde gerçekten sağlam bir kemikleşmeye ve teorik bütünleşmeye erişmiş olması gerekir.

S.G.Ö.'NÜN ANA GÖREVLERİ VE EYLEM ALANLARI.

Türkiye bugün gerçek sosyalist eyle minin eşiğine gelmiştir. Sosyalist mücade lenin ana öğesi ve öncüsü olan proletar yayı mücadeleye katmak için gereğince çalışılmamış o an dönem büyük ağırlığı ile kapanmak üzeredir. Artık, gerçek pro letarya devrimcileri, işçi sınıfı ile bağlar kuracaklar ,onu kendi öz mücadelesi olan «sosyalist devrim» mücadelesine sokacak lardır. İşte, sosyalist hareketin bu aşama sında, SGÖ'nün temel görevi işçi - emekçi kitlelere bilinç taşıma ve aynı zamanda emekçi sınıfların gençlerini örgütleme olacaktır.

Bunun için SGÖ, işçi sınıfının her çe şit mücadelesine, grevlere, işgallere katı lacak, aktif rol oynayacaktır. İşçilerin spontane hareketlerine katılacak, destek leyecek, doğru bilince ulaşmasına çalışa cak ve de bunları ,oportünizmin teorisi olan ,öncü işçi sınıfının partisinin yöneti ci rolünü fiilen reddeden spontane eylem teorisine angaje olmadan yapacaktır. SGÖ, işçi sınıfına yönelik düzenli eylem ler de yürütecektir. Asıl üzerinde önemle durulması gereken eylemler de bunlar dır.

Bunların dışında sosyalis gençler, kendi örgütlerinden başka, işçilerin sen dika, yöresel örgütler v.b. bir takım ör gütlerinde de çalışmalıdırlar. Bunun bi rinci nedeni, yukarıda değindiğimiz poli tik bilinç yayma görevi ise ,ikinci nedeni, buradaki işçi gençleri, gençlik örgütüne aktarmaktır. **«Yeni üyeler kazanmak için sendikalardaki çalışmanızı çoğaltmanız ge rekir. Sendikalardaki gençliği, RMS'de (gençlik örgütü) örgütlemelisiniz.»**

SGÖ üyeleri, köylülerin devrimci - de mokratik hareketlerine de aktif olarak katılmalı, desteklemeli, bunu yaparken de, onlara proletaryanın yönetimindeki iş çi - yoksul köylü asgari temel ittifakının gereğini anlatmalıdır .Köylülüğün bilinç- lendirilmesinde bu mesele çok önemli dir .Çünkü, ancak işçi sınıfı, asgari müt

tefiki yoksul köylü ile beraber ve azami si ülke koşullarına göre değişen bir ittifaklar tabanı ile iktidara geldiğinde, köylü lüğün sorunları çözülecektir.

SGÖ, kendi içinde eleştiri - özleştiri mekanizmasını her zaman diri tutacak bireycilik, dalkavukluk, kariyerizm, kül hanbeylik gibi burjuva ahlâkının zehirli mantarlarına karşı amansız ve sürekli bir mücadele yürütecektir. SGÖ, Türkiye öl çüsünde sosyalist kavganın başarısı için, sosyalizmin son ve kesin zaferi için, gün güne daha güçlü bir şekilde savaşacaktır.

Yürüyelim,

Her çeşit sapmaya karşı saflarımızı çelikleştirerek yürüyelim,

Halkların gerçek özgürlüğü için, Sos yalist Devrimin zaferi için,

Yepyeni bir dünyayı işçi ve köylülerle omuz omuza kurmak için

YÜRÜYELİM

YAŞASIN EMPERYALİZME KARŞI, SOSYALİZM İÇİN DÖVÜŞENLER,

YAŞASIN TÜRKİYE HALKININ KURTULUŞU UĞRUNA YÜRÜTÜLEN SOSYALİST MÜCADELE

YAŞASIN «İŞÇİ, KÖYLÜ, ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN» SOSYALİST KAVGASI

---

1 — A. KAMSHALOV — SOCİALİSM AND YOUTH?, For Unity And Cohesion, Novesti Press agency, MOSCOV, 1969.

---

2 — BULGARİSTAN'DA DEVRİMCİ GENÇLİK HAREKETİ, Narodna Prosveta, SOFYA, 1966

---

3 — SVETANA TODORAVA — İŞÇİ SOSYAL DEMOKRAT GENÇLER BİRLİĞİNİN KURULU ŞU a.g.e.

---

(4) a. g. e, s: 8

Dizgi, Tertip : **Murat Matbaası** — Baskı : **Divan Matbaası**